

Ügyesen!

Olvasd el Móricz Zsigmond Első napom az iskolában című novellájának részletét, majd válaszolj a kérdésekre!

Atanítóbejött az osztályba. Erre egy kicsit elcsendesedett minden állat, nyüzsgésnél lélesebb szivaj, de azért csak akkor lettsend, mikor a tanító felvette a legszükségesebb tanszert, a nádpálcát, és jó erősen megcsapkodt a velezasztalt.

A tanító azonban tudta, hogy figyelmet csak érdekességgel lehet felkelteni, ezért igen érdeklődő hangon azt mondta:

- No, gyerekek, mit hoztam? Kit hoztam?... Egy új iskolatársat hoztam nektek... Ki ez az új iskolatárs, nézzétek csak meg... Rojtos Bandi a neve... Rojtos Bandi... Megértettétek?

A gyerekek már jó be voltak törve az iskolai fegyelemben, s tudták a kötelességüket. Kórusban kiáltották fel:

- *Meg-ér-tet-tük.*

A tanító helyeselve egyet csapott az asztalra.

- Nagyon jól van... Na, Rojtos Bandi, hát ezután itt lesz az otthonod. Ez az iskola... Látod? Voltál te már iskolában?

A kisfiú a terem közepén ellenségesen állott, a szemöldökét összerántotta, s azt mondta nagy nyugalommal:

- Vót a fene.

Erre egy fél pillanatra halálos csönd támadt, akkor azonban, előbb kuncogva, majd nyerítve, hahotázva, kukorékolva, höpögve s ugatva, kitört a kacagás. A gyerekek odavoltak a boldogságtól. Már ők megfogott, megnyesett és igába szoktatott csemeték voltak. Sokat még nem tudtak, de annyit igen, hogy ilyenfélét, hogy fene, nem szabad, nem lehet, tilos kimondani a tanító úr meg a tisztelendő úr meg más urak előtt. Most aztán gyermeki szívük egész boldogsága kiforrt és elpezsdült, hogy jön egy új kisfiú, és elkezd itt fenézni... Hűj, mit fog ez mindjárt kapni! Egymás hegyin-hátán tolongva lesték, a tanító úr hogy harapja le azonnal a fejét.

De a tanító úr modern ember volt, akit nem lepett meg felettébb a dolog, rácsapkodott az asztalra a pálcával, és azt mondta:

- Csend legyen!... Rojtos Bandi, tudod te, mi az a fene?

Rojtos Bandi nem szólt. Még jobban összehúzta szemöldökét, és ránézett a tanítóra. Kicsit lesből, védekezésre készen, mint aki meg van szokva, hogy az embernek harapós kutyákkal csínján kell bánni.

- A fene, az egy nagy betegség... - folytatta oktató a tanító. - Egy nagyon nagy betegség... Akire az rájön, az összeesik, keze-lába rángatózik, a szájából jön a hab, sápattnak lesz, elájul.

A kisfiú lenézően pillantott rá a tanítóra:

- 'Sz az a nyavalya!

A tanító megijedt, a tekintélye volt kockán. Ő is tudta, hogy a nyavalyatörést írta le, de viszont nem tudta, hogy mi hát a fene. Egyszerre megnyúlt az arca, megvakarta a fejét, s azt mondta:

- Nagyon jól van, nagyon értelmes gyerek vagy.

Odalépett hozzá, s megveregette a vállát.

- Látjátok - mondta az osztálynak -, hogy helyén van az esze ennek a Rojtos Bandinak... De én nem azt kérdeztem tőled, hogy mi is az a fene, hanem azt, hogy vótál-e már iskolába. Vótál?

- Nem - mondta a kisfiú.

- Na látod. Ez már egy értelmes felelet. Ezt akartam hallani. Tehát te még nem vótál iskolába. Most itt vagy... Látod, hogy ez az iskola! Egy nagy szoba, ahol sok iskolapad van. Ezekben a padokban ülnek a hozzád hasonló kis iskolás fiúk... Miért jönnek ezek ide? Na, mit gondolsz, miért?

1. Hány szóból áll az első bekezdés? (Bontsd szavakra a vastagon kiemelt szövegrészt!)

A: 35 B: 34 C: 38 D: 37 E: 36

2. Melyik, a szövegben szereplő szó a 7. a betűrendben? (Toldalék nélkül adom a szót.)

szoba, kocka, tanító, hab, kandúr, kis, szemöldök, harapós, kérdeztem, nyavalya

A: szemöldök B: nyavalya C: szoba D: kis E: harapós

3. Hány kérdő mondat van a szövegrészletben?

A: 6 B: 10 C: 9 D: 7 E: 8

4. Melyik összetett szó nem szerepel a szövegben?

A: kisfiú B: iskolapad C: nyavalyatörést D: sárgafesték E: iskolatársat

5. Mi a közös a következő szavakban?

nyavalyatörést, fegyelembe, védekezésre, kötelességüket, érdekességgel, betegség

A: Mind toldalékos szó.

B: Mindegyik szó főnév.

C: Mind egyszerű szó.

D: Mindegyik négy szótagú szó.

E: Mindegyik tartalmaz hosszú vagy kétjegyű mássalhangzót.

6. Hány hibát találsz a szövegben? (Csak szóhibát keress!)

A: Nincs hiba. B: 1. C: 2 D: 3 E: 4

7. Melyik szó elválasztása más, mint a többié?

A: hallani B: otthonod C: kötelességüket D: jobban E: összeesik

8. Melyik állítás nem igaz?

A „megveregette” szó...

A: igekötős B: múlt idejű C: kijelentő módú D: cselekvést kifejező E: nincs a szövegben

9. Melyik szó nem ige?

A: vótál-e B: jönnek C: kuncogva D: lesz E: írta le

10. „A tanító megijedt, a tekintélye volt kockán.” Mit jelent a második tagmondatban megfogalmazott állítás?

A: Eljátszotta kockajátékkal. B: Még nagyobb tiszteletre tett szert. C: Veszélybe került.

D: Az interneten írtak a pedagógusról. E: Sosem tisztelték.

11. Melyik betűcsoportból kirakható szó nem szerepel a szövegben?

A: arvemagkat B: rokulékovak C: dirmnájt D: kálukkaty

E: buszjáraa

12. Ki lehet a tisztelendő úr?

A: lelkész B: tanító C: apa D: Rojtos Bandi E: polgármester

Ügyesen!

Olvasd el Móricz Zsigmond Disznótor című novellájának részletét, majd válaszolj a kérdésekre!

Édesapámmárabárdalcsapkodtaafát.Szántalpatkésztett.Nappalmegfaragtaafejszévelnagyjából,sestel ámpavilágmellettaszobábanvégezteelasimamunkát.

Nekünk ez nagyon tetszett, és nagyon csodálkoztunk, hogy édesanyánk nem örül neki. A forgács simán pattant, s azzal mi a kemence előtt nagyszerűen tudtunk játszani. Attól sem féltünk, hogy a szemünket kiveri, mert az a forgács, amit a bárd lecsap, már vékony és buborékos. Az, ha meg is csap, nem fáj.

Mikor aztán a hosszú gerenda már szép sima volt, édesapám ráült, mint valami lóra, a két lába közé vette, és vésővel lyukakat ásott a hátába. Mi is ott ültünk sorra hárman-négyen, s lovagoltunk s csettintgettünk. A szoba jó meleg volt, a forgácsot mindjárt el lehetett tüzelni, s a tűzhelyen egy fazékban kukorica főtt. Szép szemes kukorica, tiszta vízben. Mikor az megfőtt, édesanyánk fakanállal szedett cseréptányérba, s alig vártuk, hogy egy kicsit kihűljön, szedtük a kis tenyerünkbe, s szemelgettük.

Boldog kis család volt, nyüzsgés, zshivajgás, csak ha valamelyik gyerek sírósan felvisített, akkor kiáltott ránk édesapám, hogy:

- Hallgassatok!

Kint hóihar volt, ki se lehetett menni. Kutyánk nem volt, mert anyám azt mondta, a gyerekeinek se tud enni adni, nem a kutyának.

Egyszer csak nagy lábdobogás volt az eresz alatt. Nagy csizmákat vertek a száraz földhöz, vendégek jöttek.

- Ki az ördög már megint? - kérdezte édesanyám rosszkedvel. De édesapám felnevetett:

- No, te szívesen látod a vendéget. Hátha egy malacot hoznak.

Ezen mi nagyon jót kacagtunk, gyerekek, mert ennél furcsábbat nem mondhatott volna édesapám. Nekünk ugyanis nem volt malacunk, se disznónk. Üres volt a disznóól, és nagyon sajnáltuk, hogy az idén nem lesz disznóölés, pedig nagyon szerettünk a perzselésnél jelen lenni. Kis tüzeket csináltunk külön, s harcoltunk egymással, hogy kinek van jobban égő tüze.

A vendégek már a pitvarban dobogtak, s már megismertük Pista bácsinak a morgását, károgását.

- No, nyissatok már ajtót! - kiáltott odaki, s úgy vaktába megverte ököllel az ajtót. Biztosan nem lelte a kilincset.

Édesanyám kinyitotta az ajtót, s két rettenetes nagy ember jött be: Pista bácsi meg Dobos. Ez nem volt rokon, hát nem híjtuk bácsinak. Nagy fűrtös guba volt rajtuk. Fekete nagy gubák, s így behavazva olyanok voltak, mint a hóember.

Beljebb jöttek s leültek, egyik az ágy előtt, másik a kemence előtt. Rögtön előkeresték a pipát, megtömték, rágyújtottak, s nézték az édesapám munkáját.

1. Bontsd szavakra az első bekezdés mondatait! Hány szóból áll ez a rész?

A: 23 B: 26 C: 24 D: 25 E: 27

2. Hány helyesírási hiba van a szövegben?

A: Egy sincs. B: 2 C: 1 D: 3 E: 4

3. Melyik állítás nem igaz a következő szóra: disznóölés?

A: Összetett szó. B: Előtagja vegyes hangrendű. C: A szó főnév.
D: Van benne hosszú mássalhangzó.

E: Több a szóban a zöngés mássalhangzó, mint a zöngétlen.

4. Rakj ki a betűkből egy szövegben szereplő szót!

„tapvarbin” Mit jelent a szó?

A: dohánytermék B: disznótor C: hálószoza D: a lakóház előtere E: kemence

5. A mondat melyik szava nem páros helyen áll a betűrendben?

Kis tüzeket csináltunk külön, s harcoltunk egymással, hogy kinek van jobban égő tüze.

A: harcoltunk B: jobban C: harcoltunk D: égő E: kinek

6. Hányféle zöngés mássalhangzót rejt a következő mondat?

No, te szívesen látod a vendéget.

A: 3 B: 6 C: 4 D: 5 E: 7

7. Milyen mássalhangzótörvényre nincs példa a következő mondatban?

„Mikor az megfőtt, édesanyánk fakanállal szedett cseréptányérba, s alig vártuk, hogy egy kicsit kihűljön, szedtük a kis tenyerünkbe, s szemelgettük.”

A: írásban jelölt teljes hasonulás B: írásban jelöletlen teljes hasonulás C: zöngéesség
szerinti részleges hasonulás D: összeolvadás E: rövidülés

8. Melyik szóban nincs jel?

A: felvisített B: kihűljön C: káromgását D: gubák E: furcsábbat

9. Melyik állítás hamis a következő mondatról szóló állításaim közül? „A vendégek már a pitvarban dobogtak, s már megismertük Pista bácsinak a morgását, káromgását.”

A: A mondat tartalmaz megszólítást.

B: A mondat tartalmaz felsorolást.

C: A mondat 3 hangutánzó szót tartalmaz.

D: A mondat három vegyes hangrendű szót tartalmaz.

E: Van a mondatban olyan szó, amely visszafelé olvasva is értelmes.

10. Melyik állítás nem igaz a következő mondatot vizsgálva?

„A forgács simán pattant, s azzal mi a kemence előtt nagyszerűen tudunk játszani.”

A: A mondatban van személyes névmás.

B: A mondatban van névutós szerkezet.

C: A mondatban 3 ige van.

D: A mondatban két melléknév van.

E: A mondat összetett mondat.

11. Melyik szó rokon értelmű párját nem találod meg a szövegben?

A: különös, szokatlan

B: csurgó, csatorna

C: zajongás, ricsaj

D: plajbász

E: tengeri, törökbúza

12. Melyik szó toldaléka más, mint a többi?

A: buborékos

B: bácsinak

C: ököllel

D: nagyjából

E: attól

Ügyesen!

Olvasd el Móricz Zsigmond Tyúkleves című elbeszélésének részletét és válaszolj a kérdésekre!

A ház előtt egy falka gyerek játszadozott, nem lehetett átmenni köztük. Az öregember kis botjával tapogatózva ment előre, és csak annyit látott, hogy sok a gyerek.

- Menjetez, menjetez félre! Ez a Gyovaiék háza?

A kisgyerekek utat engedtek. Csendes gyerekek voltak, olyan jó gyerekek, mint a szegény emberek gyerekei szoktak lenni. Egész nap nem ettek még, ha csak egy kis kenyeret nem. Azért gyűltek ide a Gyovaiék háza kapujába, mert jó szag jött a házból.

- Gyovaiék tyúkot vágtek - mondták az öregnek.

De az nem figyelt rájuk, csak kereste a bottal a küszöböt. Bement az ajtón a tornácra, és gondosan behúzta magát az ajtót is. Aztán tovább topogott a konyhaajtóig.

"Tyúkot - mondta magában -, tyúkot... Tyúkot vágtek?

Hm." Csóválta a fejét, nem helyeselte. Malacot adott el nekik, hát jussa volt beleszólni a Gyovaiék életébe. Most is csak azért jött, hogy megnézzze, hogy a malacot jól tartják-e. Csak tegnap hozták el, hát nem bírta ki, meg kellett nézni, hogy jó helyre került-e a malac.

- No, hát tyúkot vágatok? - nyitott be a konyhába.

A fiatalasszony, Gyovainé, a sparhelt mellett állott, és éppen leemelte a fedőt a fazékról, mert nagyon fort a víz. Gyovainé a felesége húgának az unokája, hát neki szabad megmondani, hogy mi a helyes, mi a helytelen. A fiatalasszony ránézett az öregember loboncos fehér bajuszára, és mentegetőzve mondta:

- Valami megharapta a lábát, nem tudjuk, mi lehetett. Vagy görény, vagy kutya játszott vele. Isten tudja, de nem bírta már húzni magát, le kellett vágni. Meg nem is akart tojni. Én nem tudom, mi van ezekkel a tyúkokkal, akármilyen szép idő, csak nem akarnak már tojni, hogy itt az ősz.

Mentegetőzött, mert érezte, hogy az öreg nem helyesli, hogy hétköznap, szerdán, valaki tyúkot vág.

- Farkassötétség van a szememen - mondta az öregember, és megállt a konyha közepén.

- Üljön le, Antal bátyám - mondta az asszony. Széket vett, s odatette neki, s még segített is leülni.

- Tyúklevest főzöl?

- Levesnek főzöm meg.

Az öreg a vastag, fehér bajuszát mozgatta. Furcsán mozgatta, mert nem volt foga. A konyhában áradozott a jó tyúklevés szag. Ő ma még nem evett semmit, csak egy vereshagymát, kenyér nélkül.

- Tészta is lesz benne?

- Igen, nyújtottam egy szál tésztát. Ha már tyúklevest főzök, hát nyújtottam egy szál tésztát hozzá.

1. A szöveg melyik főneve más, mint a többi?

A: bajusz B: sparhelt C: helytelen D: jussa E: tyúk

2. A szöveg melyik igéje lóg ki a sorból ragozását tekintve?

A: főzök B: érezte C: vágta D: menjetek E: segített

3. Hány helyesírási hibát vétettem a szövegben? (Csak szóhibát keress!)

A: 4 B: 1 C: 3 D: 2 E: Egyet sem.

4. Melyik betűcsoportból nem tudsz névmást kirakni?

A: rukáj B: memsti C: avakil D: gámta E: etganp

5. Melyik állításom hamis a mondat szavait vizsgálva?

„Gyovainé a felesége húgának az unokája, hát neki szabad megmondani, hogy mi a helyes, mi a helytelen.”

A: A „megmondani” szó főnévi igenév.

B: Van a mondatban ellentétes jelentésű szópár.

C: A mondatban egy személyes névmás megismétlődik.

D: A mondatban 4 főnév van.

E: A mondatban nincs határozatlan névelő, de van kötőszó.

6. Melyik szövegben szereplő főnév jelzője más szófajú, mint a többié?

A: bajuszára

B: gyerekek

C: idő

D: behúzta

E: vereshagymát

7. Melyik szó nem viszonyzó?

A: nem B: le C: az D: mint E: még

8. Melyik ige kerül a 3. helyre a betűrendben?

A: nyújtottam B: megnézni C: mondta D: mozgatta E: menjetek

9. Melyik főnév nem tartalmaz jelet?

A: bajuszára

B: szerdán

C: gyerekek

D: jól

E: gyerekei

10. Melyik állításom hamis?

A: A szövegben nincs létige.

B: A szövegben nem csak kijelentő mondat van.

C: A szövegben a botorkáló öreg felesége nem cselekszik, csak megemlíti az író.

D: A szövegben a tyúk szó összetett szó előtagjaként is előfordul.

E: A történet szerdán játszódik.

11. Melyik szó után nem találsz főnévi igenevet?

A: szabad

B: mentegetőzve

C: is

D: lehetett

E: már

12. Hány olyan összetett szó van a szövegben, amelynek előtagja főnév? (Az utasításban szereplő címet ne számold! Ami többször is szerepel, csak egyszer vedd figyelembe!)

A: 5

B: 6

C: 2

D: 3

E: 1

8. osztály 1. forduló KÖRÖSÖK MENTI LEVELEZŐS VERSENY (magyar nyelvtan)
2023/2024

Ügyesen!

Olvasd el Móricz Zsigmond Hét krajcár című novellájának részletét, majd válaszolj a kérdésekre!

Jól rendelték az istenek, hogy a szegény ember is tudjon kacagni. Nemcsak sírás-rívás hallik a putriban, hanem szívből jövő kacagás is elég. Sőt az is igaz, hogy a szegény ember sokszor nevet, mikor inkább volna oka sírni.

Jól ismerem ezt a világot. A Soósoknak az a generációja, amelyből az apám való, megpróbálta az ínségnek legsúlyosabb állapotát is. Abban az időben napszámos volt az apám egy gépműhelyben. Ő sem dicsekedik ezzel az idővel, más sem. Pedig igaz.

És az is igaz, hogy soha már én jövődő életemben gyermekségem e pár esztendejében.

nem kacagok annyit, mint

Hogy is kacagnék, mikor nincsen már piros arcú, vidám anyám, aki olyan édesdeden tudott nevetni, hogy a könny csorgott a végén a szeméből, s köhögés fogta el, hogy majdnem megfojtotta...

És még ő sem kacagott úgy soha, mint mikor egy délutánt azzal töltöttünk, hogy hét krajcárt kerestünk ketten. Kerestünk és találtunk is. Hármát a gépfiókban, egyet az almáriumban...a többi nehezebben került elő.

Az első három krajcárt még maga meglelte az anyám. Azt hitte, többet is talál a gépfiókban, mert pénzért szokott varrni, s amit fizettek, mindig odarakta. Nekem a gépfia kifogyhatatlan kincsesbánya volt, amelybe csak bele kell nyúlni, s mindig van terülj asztalkám.

El is bámultam nagyon, mikor az édesanyám kutat benne, tűt, gyűszűt, ollót, szalagdarabokat, zsinórt, gombot, mindent szétkotor, s egyszerre csak azt mondja nagy bámulva:

- Elbújtak.

- Micsodák?

- A pénzecskék - szólt felkacagva az anyám.

Kihúzta a fiókot.

- Gyere csak, kisfiam, azért is keressük meg a gonoszokat. Huncut, huncut krajcárkák.

Leguggolt a földre, s olyanformán tette le a fiókot, mintha attól félt volna, hogy kirepülnek; úgy is borította le, egyszerre, mint mikor kalappal lepkét fog az ember.

Nem lehetett azon nem kacagni.

- Itt vannak, benne vannak - nevetgéltek, s nem sietett felemelni -, ha csak egy is van, itt kell neki lenni.

Legugoltam a földre, úgy lestem: nem bűviké kivalahol egy fényes pénzecske? Nem mozgott semmi. Tulajdonképpen nem is nagyon hittük, hogy van benne valami.

Összenéztünk, és nevtünk a gyerekes tréfán.

Hozzányúltam a fenekével felfordított fiókhhoz.

- Pszt! - ijjesztett rám az anyám. - Csendesen, még kiszökik. Te még nem tudod, milyen fürge állat a krajcár. Nagyon sebesen szalad az, csak úgy gurul. De még hogy gurul...

Jobbra-balra dőltünk. Sokat tapasztaltunk már, hogy igen könnyen gurul a krajcár.

Mikor felocsúdtunk, én megint kinyújtottam a kezem, hogy felbillentsem a fiókot.

- Jaj! - kiáltott rám újra az anyám, s én megijedtem, úgy visszakaptam az ujjamat, mintha a sparherthez ért volna.

- Vigyázz, te kis tékozló! Hogy sietne már kiadni az útját. Addig a miénk, míg itt van alatta. Csak hadd legyen ott még egy kis ideig. Mert látod, mosni akarok, ahhoz szappan kell, szappanra legkevesebb hét krajcár kell, kevesebbért nem adnak, nekem már van három, még kell négy, az itt van ebbe a kis házikóba; itt lakik, de nem szereti, ha háborgatják, mert ha megharagszik, úgy elmegy, hogy sose látjuk többet. Hát vigyázz, mert a pénz nagyon kényes, csinnyán kell vele bánni. Tisztességgel. Könnyen megáprehendál, mint az úri kisasszonyok... Te, nem tudsz valami csalogató verset, azzal tán ki lehetne csalni a csigabigahéjából.

Hányat kacagtunk e csacsogás közben. Tudom is én.

1. Hány helyesírási hibát vétettem a szövegben az igék leírásakor? (Csak szóhibára gondolok.)

A: 3 B: 2 C: egyet sem D: 4 E: 6

2. Melyik betűcsoportból nem tudsz értelmes főnevet kirakni? (A szónak a szövegben szerepelnie kell!)

A: carárcák B: kalgaderszabota C: épnecskez D: óáziahbk E: nyicseksbáan

3. Melyik szó jelzője más, mint a többi?

A: állat B: tréfán C: pénzecske D: krajcárt E: állapotát

4. Mit jelent ez a szó: megáprehendál?

A: elszökik B: elbújik C: kinevet D: neheztel E: imádkozik

5. Melyik állításom hamis a következő mondatot vizsgálva?

„Sokat tapasztaltunk már, hogy igen könnyen gurul a krajcár.”

A: A mondat első tagmondata a főmondat.

B: A mondatban 5-tel több mély hangrendű szó van, mint magas.

C: A két tagmondat alanya más személyű.

D: A mondat utalószava mutató névmás.

E: Két olyan szó van a mondatban, amelyben csak zöngétlen mássalhangzó szerepel.

6. Melyik állítás igaz a következő mondattal kapcsolatban?

„Nemcsak sírás-rívás hallik a putriban, hanem szívből jövő kacagás is elég.”

A: A mondat következtető mellérendelő összetett mondat.

B: A mondat alanyi alárendelő összetett mondat.

C: A mondat kapcsolatos mellérendelő összetett mondat.

D: A mondat többszörösen összetett mondat.

E: A mondat ellentétes mellérendelő összetett mondat.

7. Melyik állítás hamis a következő mondattal kapcsolatban?

„Sőt az is igaz, hogy a szegény ember sokszor nevet, mikor inkább volna oka sírni.”

A: Egy olyan (minimum 2 betűs) szó van a mondatban, amely – ha a magánhangzó hosszúságát megváltoztatom – visszafelé olvasva is értelmessé válik.

B: 25 szótag van összesen a mondatban. C: Két melléknév van a mondatban.

D: A mondatban a tagmondatok között nincs mellérendelő viszony.

E: A mondat ellentétes jelentésű szavai különböző szófajúak.

8. Az első bekezdést vizsgálva, állításokat fogalmaztam meg. Melyik állítás igaz?

A: A mondatokban összesen két összetett szó van.

B: A három mondat utolsó szavait betűrendbe tettem, a kialakított sorrend ugyanaz lett, mint a mondatok sorrendje.

C: Egy mondat mellérendelő összetett mondat.

D: Nincs a szövegrészletben igéből képzett főnév.

E: Minden ige kijelentő módú.

9. Hány szóból áll az a szövegrész, amelyet szóközök nélkül látsz a szövegrészletben?

A: 23 B: 25 C: 29 D: 27 E: 26

10. Melyik párosítás rossz?

A: almáriumban - határozórag B: kevesebbet – közép fok jele C: nevetgél - igeképző
D: rendelték – múlt idő jele E: gonoszokat - melléknévképző

11. Melyik szószerkezet lóg ki a sorból?

A: visszakaptam az ujjamat B: tette le a fiókot C: mindent szétkotor D: pénzért varrni

E: kiadni az útját

12. A számok a teljes szövegrészlet mondatainak sorszámát jelzik. Mindegyik mellé írtam egy olyan mondatrésznevet, amely abban a mondatban van. Hol tévesztettem?

A: 1. tárgy B: 7. mennyiségjelző C: 4. fok- és mértékhatározó
D: 5. birtokos jelző E: 3. számhatározó